

ובה חקוקות נשמות ומלאכים
וחיות קדושות, ובה חקוקים מה
שנאמר בהם ודמות פניהם פני
אדם וכו'.

קם רבי שמעון ואמר: זקן זקן,
והרי השכינה היא היחוד של
הקדוש ברוך הוא, איך חקוקים
בה דמיות שלמטה שאינם
מציאותה? אמר לו: רבי, למלך
שיושב בהיכלו, וכמה אנשים
נכנסים לראותו, מהם מסתכלים
בלבושו, ומהם בגופו, ומהם
מסתכלים במעשיו, ובודאי
שפמעשיו נודע מי הוא המלך,
שבלבושים הוא משתנה בהם
לכמה שנויים, ובלבושים שהוא
לבוש בפקר לא לובש בערב,
והלבושים שלובש יום אחד לא
לובש יום שני, וכך בכל יום
וחדש ושנה ושפת וימים טובים
משתנה בלבושים.

כמו כן השכינה יש לה כמה
לבושים, שמהם ברא הקדוש
ברוך הוא פסאות (פסא), ומלאכים
וחיות ושרפים, ושמים וארץ,
וכל מה שברא בהם, וכל הבריות
שברא מהלבושים הללו שלה,
רשם את כלם וחקקם בלבושיה,
כדי להסתכל ממנה בכל הבריות
לרחם עליהם, וסוד הדבר -
וראיתה לזכר ברית עולם,
וראיתה בלבושים הללו שהם
מאירים בכל (הבריות), לפעמים
שישראל מאירים להם במעשים
טובים, ובגללם הקדוש ברוך
הוא מרחם עליהם.

ואם עושים מעשים רעים, היא
מתלבשת לבושים אחרים
שחורים, שבהם רשומים כל
אותם פעלי הדינים שנקראים
לילות, לדון בהם את העולם,
ובאותו זמן היא אומרת, אל

דלהון בה אינון מצוירים, ובה אינון גליפין
נשמתי ומלאכין וחיוון קדישין, ובה גליפין
מה דאתמר בהון (יחזקאל א' כ') ודמות פניהם פני
אדם וכו'.

קם רבי שמעון ואמר, סבא סבא, והא
שכינתא איהי יחודא דקודשא בריה הוא,
איך גליפין בה דיוקנין דלתתא דלאו אינון
מציאותה, אמר ליה רבי, למלכא דאיהו יתיב
בהיכליה, וכמה בני נשא עאלין למחזייה,
מנהון מסתכלין בלבושו, ומנהון בגופוי,
ומנהון מסתכלין בעובדוי, ובודאי בעובדוי
אשתמודע מאי ניהו מלכא, דלבושין איהו
משתני בהון לכמה שנויין, ולבושין דאיהו
לבוש בצפרא לא לביש ברמשא, ולבושין
דלביש יומא חדא לא לביש יומא תננא, והכי
בכל יומא וירחא ושטא ושבתא וימין טבין
אשתני בלבושין.

בגוונא דא שכינתא פמה לבושין אית לה,
דמנהון ברא קודשא בריה הוא כרסיין
(ג"א כרסיא), ומלאכין וחיוון ושרפים, ושמיא
וארעא, וכל מה דברא בהון, וכל בריין דברא
מאלין לבושין דילה, רשים לון פלהו וגליף
לון בלבושהא, בגין לאסתכלא מינה בכל
בריין לרחמא עליהו, ורזא דמלה וראיתה
לזכור ברית עולם (בראשית ט טו), וראיתה באלין
לבושין דאינון נהירין בכל (ברין) זמנין
דישראל נהירין לון בעובדין טבין, ובגינייהו
קודשא בריה הוא רחים עלייהו.

ואי עבדין עובדין פישין, איהי אתלבשת
לבושין אחרנין אוכמין, דבהון רשימין
כל אינון מארי דינין דאתקריאו לילות,
למידן בהו לעלמא, ובההוא זמנא איהי
אמרת (שיר א' י) אל תראוני שאני שחרחרת, ובגין דא אלין מסטרא דלבושין